

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz sem se namenila Vam pisati. Stara sem 8 let in hodim v 2. razred. Imam 4 brate in 3 sestre. Najstarejši brat je pri vojakih. Ravno sedaj je bil šest tednov na dopustu, ker je bil ranjen v nogo. Sedaj se je pa že vrnil proti Tirolo. Drugi brat pa postane drugo leto učitelj. Dve sestri sta v Celovcu v uršulinskem samostanu, štirje otroci smo pa doma. Doma sem v Gorjah, pol ure od Blejskega jezera, kamor se hodimo drsat, kadar je zamrznjeno. Zadnjo nedeljo sem bila s svojimi sestricami na otoku, kjer smo zvonile in prosile Marijo za skorajšni mir, ki ga že vsi težko pričakujemo. Drugič Vam pišem kaj več o Blejskem jezeru. Prosim, bodite tako prijazni in denite to pisemce v svoj kotiček. Sprejmite mnogo najlepših pozdravov od zveste bralke „Zvončkove“

Anice Žirovnikove,
nadučiteljeva hčerka v Gorjah pri Bledu,
Gorenjsko.

Odgovor:

Ljuba Anica!

Izpolni svojo obljubo in nam kaj več povej o divnem Blejskem jezeru, ki ga po pravici imenujemo biser vse slovenske zemlje! — O, koliko skrbi imajo Tvoji ljubi starši, ki se tako požrtvovalno in ljubeče brigajo za vas, svoje otroke! Oklepajte se jih z ljubeznijo in hvaležnostjo, nebeška Gospa pa naj usliši vašo prošnjo, sporočeno ji na Blejskem otoku!

*

Blagorodni g. Doropoljski!

Tu Vam pošiljam svojo povest, ki sem jo prevedel iz nemškega. Prosim, blagovolite jo priobčiti v „Zvončku“, kakor tudi k povesti pridejano sliko.

Pogumni lovec.

Slavnoznani lovec Josip Šercer iz Švice je nekega dne v visokih švicarskih Alpah izsledil jastrebovo gnezdo. Odpravi se proti dotičnemu mestu, kjer je slutil, da so mladiči,

bosih nog in pleza po strmih, navpičnih stenah navzgor. Spotoma ga sreča samec, ki je ravno priletel iz gnezda, a pade smrtno zadet od lovčeve krogle. Lovec nabaše puško iznova in pleza naprej v višino. Pri gnezdu ga napade samica, ga zagradi v svojem divjem srdcu, braneč svoj zarod, s svojimi ostrimi kremplji za ledja, ga obdeluje s kljunom in ga izkuša telebniti v grozen prepad. Moževo stanje je bilo strašno. Krčevito se je moral držati pečine, da ne omahne v globočino in odganjati razjarjenega jastreba, ne da bi mogel pri tem rabiti svoje puške.

Njegova bistrournost in hladnokrvnost je rešila gotovega pogina. S težavo naravnava z drugo roko, ker s prvo se je opiral na pečino, puškino cev na ptiča, s palcem svoje boste noge napne in izproži petelina, in jastreb se zvrne mrtev po pečinah.

Za oba stara in dva mladiča je dobil Šercer v mestu Sänis 11 K krvavo zaslužnega

plačila, a globoki brazgotini na rami je nosil vse svoje življenje.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Valenčič,
dijak iz Ilirske Bistrice II. c realke
v Ljubljani.

Odgovor:

Ljubi Josip!

Ustregam Ti in priobčujem povest o pogumnem lovcu s podobo vred, ki dobro predstavlja boj srčnega moža z jastrebom.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Upam, da ne zavržete mojega pisma, čeprav ni lepo pisano. Hodim v II. razred. Jako rad čitam „Zvonček“. Moj ata je že skoro tri leta pri vojakih. Zdaj je v Albaniji. Vsi bi radi videli, da se kmalu vrne. Imamo pridno gdč. učiteljico Z. Okornovo, ki me namesto očeta pridno pripravlja za gimnazijo. Star sem devet let. Čitam že nemške bajke. Če Vam to pismo ni preslabo, mi, prosim, odgovorite!

Prav vljudno Vas pozdravlja

Milan Klemenčič,
učenec II. razr. II. odd. pri sv. Trojici
v Sl. goricah.

Odgovor:

Ljubi Milan!

V predzadnjem „Zvončku“ sem vprašal Tvojo sestro Maro, ali nimaš Ti — njen bratec — nič veselja do pisanja? Danes pa, glej, že priobčujem Tvoje pismo. To me veseli, a še bolj bi me veselilo, ako mi čimprej sporočiš novico, da se je Tvoj oče zdrav in srečen vrnil domov. — S tem svojim odgovorom Ti obenem sporočam, da Tvoje pismo ni preslabo — zato hajdi z njim v kotiček!

*

Gospod Doropoljski!

Oprostite, gospod Doropoljski, da Vam pišem na dopisnici. Gospodična nam je povedala v šoli, da so dopisnice s plačanim odgovorom tudi v prometu. Precej sem si mislila: prvo pošljem Vam! Sedaj se prično počitnice. Ako bi imela denarja in vedela, kje stanujete, bi Vas prišla obiskat.

Srčno Vas pozdravlja

Ana Kantetova,
učen. V. r. C. in M. šole pri sv. Jakobu
v Trstu.

Odgovor:

Ljuba Ana!

Veseli me, da se me otroci tudi v Trstu spominjajo. Torej Ti bi me rada prišla obiskat, pa nimaš denarja? Ne žalosti se, saj so mi Tvoja pisma ravno tako ljuba, kakor bi mi

bil ljub Tvoj obisk. Bodi pridna in kmalu zopet piši!

*

Dragi gospod Doropoljski!

Obiskujem tretji razred in imam vsak drugi dan šolo. Gospodična učiteljica me ima rada. Rad sem med součenci. Večkrat pa mislim na svojega najstarejšega brata, ki je padel v vojni. Atek in mama pravita, da je to daleč na Rumunskem. Jako smo žalostni, najbolj pa mama in atek. Moj drugi brat je tudi pri vojakih. Jako se veselim, kadar pride domov.

Vdani

Danilo Bezjak
pri sv. Tomažu.

Odgovor:

Ljubi Danilo!

Verjamem, da mora velika žalost vladati pri vas, ker je kruta vojna ugrabila Tvojega najstarejšega brata. Druge tolažbe ni, nego da se zamisliš v neizmerno gorje, ki objema toliko in toliko rodovin, jokajočih nad grobovi svojih dragih sinov in bratov. Splošna žalost je lastni žalosti tolažba. Naj se vsaj Tvoj drugi brat vrne zdrav domov!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

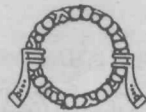
Dolgo sem čakala na „Zvonček“. Pa sem se jako razveselila, ko sem ga dobila. Všeč mi je, zato sem vsega prebrala. Jaz hodim v 3. razred, naša Mentika pa v 2. Gospodična učiteljica naju doma poučuje. Prav rada dopisujem; papanu, ki je na fronti, pišem vsak dan. Prav lepo Vas pozdravljam!

Marjana Kančeva,
grad Lože.

Odgovor:

Ljuba Marjana!

Lepo je, da tako pridno dopisuješ svojemu očetu, ki je na fronti kot zdravnik, če se ne motim. Lečiti mora tam hude in težke rane, gledati toliko gorja in bolečin, da je gotovo dostikrat tudi sam tolažbe in razvedrila potreben. In glej — oboje mu daješ Ti, ko mu vsak dan pošlješ ljubo, drobno pisemce — iskren pozdrav z doma od dragih svojcev!

Vsem kotičkarjem: Kolikor dobivam porabnih risb, pridejo vse polagoma na vrsto. Nekateri „umetniki“ pa mi pošiljajo take umetnine, da ne morem z njimi nikamor drugam nego v svoj — koš! Še ta časih malo debelo pogleda. Pa brez zamere!

